



**Ecclesiasticae Historiae, Et Dicta, Inprimis Memorabilia,
Christi, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Doctorum,
& hostium veteris Ecclesie: singulari iudicio, & pio studio,
ex Eusebio Cæsariensi ...**

Eusebius <Caesariensis>

Haer. Chr. Egen., 1571

VD16 E 4284

117. Oratio Macedonii Ere miræ Antiocheni ad Allebechium magistrum
militum, & Cæsareum magistrum aulæ, quos Imperator Theodosius misit
Antiochiam, vt vrbem hanc funditus delere[n]t, & in formam vici ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69335](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69335)

116. DE PLACILLA VXORE
Theodosij. Capit. 31.

*Eiusdem coniunx celebrata Placilla per orbem,
Præsidium ægrotis pauperibusq; fuit.
Multa suis manibus præstabat commoda sanctis,
Seruilis subiens muneris omne genus.
Ipsa parat cœnas, lauat ollas, vascula ponit,
Pauperibus lectos sternit & ipsa pÿs.
Abluit & calices, affert coclearia, panes
Frangit, seruatorum munia cuncta gerens.
Cum reprehensa fuit, munus quoddam subiret,
Talia non ficto pectore verba dedit:*

Avrum distribuere opus imperij est.
Ego autem pro ipso imperio, hoc opus offero illi, qui bona mihi confert omnia.

*Est opus Imperij regale & principe dignum,
Aurum pauperibus distribuisse pÿs.
Hoc ego nunc illi pro regno opus offero, grata
Commoda, qui confert hæc mihi cuncta, Deo.*

117. ORATIO MACEDONII EREMITÆ Antiocheni ad Allebechium magistrum militum, & Cæsareum magistrum aulæ, quos Imperator Theodosius misit Antiochiam, vt urbem hanc funditus dederēt, & in formam vici redigerent, quòd

aneam statuam Placillæ defunctæ vxoris
Imperatoris per ciuitatem traxerant
propter nouam exactionem
ciuitati edictam, mota
seditio.

Cæsar vbi belli sumptus mandauit, vt vrbes
Conferrent crebrò subsidiumq; nouum:
Antiochena nouis inhians vrbs perfida rebus,
Derreclat magni Cæsaris imperium.
Atq; etiam summi contemptus signa sepultæ
Coniugis in manes seditiosa dedit.
Nam mediam raptant malesani signa per vrbes,
Quæ statuit solido coniugis ære pia.
Coniugis hæc mouit tum sic iniuria charæ
Cæsaris ad bilem pectora prona citam,
Vertere vt hanc totam decrevit funditus vrbes,
Et terræ pressis equiparare locis.
Legati ingressi trepidam sermonibus vrbes,
Implebant bello Cæsaris atq; minis.
Vrbe Macedonius vir sanctas vixit in illa,
Moribus huic sanctis nemo secundus erat.
Vestibus incultis vicina cultor eremi,
Prodierat magna sed pietate senex.
Hic media ingressis occurrens vrbe verendus,
Pallia Legati mox vtriusq; tenet.
Inquit: equis vestris descendite, Cæsaris ira
Non erit effectum sic habitura suum.

*Tu quid es, huc hominis veniens, dic, ob site pannis
Vilibus, immundis dic lacerisq; senex?*

*Hac hominem pellunt non digna voce verendum,
Ignari, quanta sit pietate senex.*

Sape etiam pannis latuit sapientia tritis,

Sape holitor rebus commoda verba tulit.

Ergo ubi quæ pietas hominis sit, quantaq; virtus,

Norunt, dignantur debito honore senem.

Ipsæ Macedonius diuino numine plenus,

Effatur sanctus talia verba senex:

Hæc rogo clementi Domino vos dicite vestro,

Placantes, quæ nunc pectora bile tument.

ORATIO MACEDONII AD IM-
peratorem Theodosium, coram le-
gatis, qua iram ipsius placauit.

Nones Imperator solummodo, sed eti-
am homo. Noli itaq; respicere solum
imperium, sed considera quoq; natu-
ram. Nam cum sis homo eiusdem naturæ, ho-
minibus cognosceris imperare, & secundum
imaginem diuinam atq; similitudinem ho-
minum creata natura est. Noli igitur crudeli-
ter atq; sæuissimè Dei imaginem occidere. Ir-
ritas enim creatorem, cum illius punis imagi-
nem. Illud quoq; considera, quòd tu ipse tan-
tum propter æneam contristaris imaginem.
Quantum verò differat inanimata res ab ani-

mata viuenti, atque rationali, cunctis sensum
habentibus est apertum. Insuper etiam illud
confideres quidem, facile esse pro vna imagi-
ne complures aeneas reparare: at tibi omnino
difficile, vel vnum capillum restituere.

*Inclyte non solum Caesar dominaris in vrbe,
Ast etiam nostræ es conditionis homo.
Non ergo imperij, quæ sit modò gloria, spectata,
Sed fragilis quàm sis conditionis homo.
Natura similis nobis dominaris in orbe,
Mortalis Caesar bulla cinisq; leuis.
Est celebris nostri generis præstantia Caesar,
Est homo mortalis mentis imago Dei.
Accendens Domini seuam in te vindicis iram,
Abs te si fuerit perdit a imago Dei.
Et quàm iusta tuum nunc indignatio pectus
Iritet, sana singula mente vide.
Coniugis est nuper statua aenea tracta per urbem,
Cùm fureret motu plebs malefana nouo.
Pro statua bruta, quam nos violauimus vnam,
Tunc hominum perdes millia multa ferus?
Immensum vincit statuas homo, credito, multas,
Ad radios mentis conditus ipse Dei.
Pro statua hac chara Caesar nos coniugis vna,
Possumus hinc tales ponere mille tibi.
Reddere pro nostris sed tu non mille peremptis,
Hinc poteris vnum ciuibus ipse pilum.*

Hæc

*Hac est placatus sic Cæsar voce precantis,
Pectore vt offenso cesserit ira grauis,
Regibus est cunctis virtus clementia digna,
Causa ne moueant bella cruenta leui.*

118. DE HORMISDE VIRO NO-
bili & diuite, qui expulsus à Gorora-
ne rege Persarum, hoste Christiano-
rum, oblatam potentiam & opes
regis propter confessionem
Christi contempsit. Ca-
pite 31.

*Gororanes regnans Parthorum sæuus in oris,
Christicolas bello sæpe petebat atrox.
Hic etiam Hormisdi claro de stemmate nato,
Deneget æternum mandat vt ipse Deum.
Gororani sæuo Hormisdes sed verba tyranno
Talia reddebat vir pietate grauis.*

RESPONSVM HORMISDIS
ad Gororanem.

NEc iustum, nec vtile præcipis Impera-
tor: Nam qui docetur, vt Deum omni-
um facile contemnat & neget, facili-
mè quoq; spernit Imperatorem, cùm & ipse fit
particeps naturæ mortalitatis. Et si summo
supplicio dignus est, qui tua sceptrâ contem-